

SALUT DIA MUNDIAL

Detectar l'Alzheimer a temps

Els experts demanen millorar les eines de la detecció precoç i conscienciar la societat per anar al metge || Cada vegada hi ha pacients més joves, amb casos de quaranta-set anys a Lleida

L. GARCÍA/M. CABELLO

LLEIDA | Millorar el diagnòstic precoç i les eines que el facilitin són alguns dels principals cavalls de batalla dels investigadors de la malaltia d'Alzheimer. Una patologia que afecta més de 8.000 lleidatans (més del 60%, dones) i de la qual cada any es detecten uns cinc-cents casos nous. Aquest diagnòstic precoç també ve de la mà del grau més alt de conscienciació més de la societat. Sobre aquesta qüestió, el responsable de la Unitat de Trastorns Cognitius de l'Hospital Santa Maria de Lleida, Gerard Piñol, assenyalava que "els problemes de memòria no són necessàriament una cosa normal i, si hi ha senyals d'alerta, cal anar al metge". Entre aquests símptomes no hi ha els obliats propis de l'edat, sinó la pèrdua de memòria d'esdeveniments recents

MÉS ASSAJOS

La Unitat de Trastorns Cognitius de Lleida està immersa en quatre assajos amb més de 45 pacients

i d'aquells que no som capaços de recordar malgrat que intentem ajudar-nos. "Un exemple clar seria anar al rebost a buscar farina i oblidar-nos que anàvem a buscar. La majoria de la gent se'n recorda al veure que està cuinant, però altres no. Aquest podria ser un senyal d'alerta", assegura. Aquesta millora del diagnòstic, segons l'investigador, es reflecteix en el fet que cada vegada es detecten més casos entre persones menors de 65 anys, que representen el 8% del total de malalts. Fins i tot, la unitat del Santa Maria ha detectat pacients d'entre 47 i 48 anys. "És un gran problema perquè aquestes persones estan en edat laboral i la malaltia els repercuteix a tots els nivells." La unitat del Santa Maria és pionera en l'abordatge de la malaltia i actualment 45 pacients lleidatans participen en quatre assajos. Un d'ells, de caràcter internacional i amb quinze lleidatans, busca desenvolupar un nou medicament contra la malaltia. S'esperen els primers resultats d'aquí a dos o tres anys. La unitat acaba de començar dos assajos més amb l'objectiu d'incloure sis pacients a cadascun.

Usuaris participen en un taller de memòria a l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Lleida.

"Si es millora el diagnòstic, serà possible cronificar la malaltia"

■ El cap de la Unitat de Trastorns Cognitius del Santa Maria assenyalava que curar la malaltia avui dia no és possible, per la qual cosa el gran repte és millorar el diagnòstic fins que pugui ser possible cronificar la malaltia en fases molt inicials. La investigació, que s'ha fet amb l'IRBLleida, ha permès esbrinar que el 90% dels pacients tenen apnea del son i avaluen la seua implicació en la progressió de la malaltia, així com la possibilitat de facilitar-ne la detecció. Amb motiu del Dia Mundial de l'Alzheimer avui, s'han organitzat diverses activitats a la província. A Lleida, l'associació de familiars desplegarà taules informatives en diversos punts de la ciutat.

EN PRIMERA PERSONA

Antoni Guiteras
FAMILIAR

«El més dur és veure com va desapareixent»

■ "Cuidar-se d'un malalt d'Alzheimer requereix tot el teu temps i energia, però el més dur és veure com aquella persona que tant coneixies a poc a poc va desapareixent." Així s'expressa Antoni Gui-

teras, un veí de Lleida que coneix de prop aquesta malaltia. Li van diagnosticar a la seua esposa, Manela, als seixanta-vuit anys, quan ell i els seus fills van començar a detectar constants pèrdues de memòria. "No volia anar al metge perquè deia que no li passava res, que tothom té lapsus," explica Antoni, i apunta que "en aquests quatre anys la malaltia s'ha emportat la majoria de capacitats de la meua dona, que ara també té problemes de mobilitat". "A tothom li costa acceptar que alguna cosa en ells no va bé, però per sort la Manela encara em recorda", assenyalava a aquest diari.

Els tallers que programa cada dia l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Lleida, assegura, "em permeten tenir unes hores per a mi, encara que tot l'esforç val la pena per aquells minuts de lucidesa en els quals encara veig la dona amb qui em vaig casar fa més de quaranta-cinc anys".

«Tirem endavant, però necessito assessorament»

José Àguila
FAMILIAR

■ Al José, la seua dona, de vegades, el confon amb el seu germà. Segons explica, tot va començar amb una depressió i a poc a poc va anar empitjorant, tot i que "per sort la Maria encara conser-

va un mica d'autonomia". "M'aixeco cada dia a les set del matí per preparar-li la medicació i planificar el dia, perquè ara em toca a mi cuidar-me'n", explica, i afegeix que "la Maria continua fent-se càrrec d'algunes tasques de casa però també s'ha oblidat de com cuinar". La malaltia, assegura, li ha intensificat el caràcter. "De vegades no vol estar amb mi i d'altres m'abraça i em diu que m'estima", explica. "La seua mare va tenir la mateixa malaltia durant més de trenta anys però què s'havia d'imaginar que als seixanta-quatre anys també l'hi diagnosticarien a ella", lamenta el José. "Des de llavors li vaig prometre que sempre seria al seu costat i ho compleixo, encara que de vegades necessito unes hores per a mi, quan em poso a treballar a l'hort." "Entre els dos tirem endavant però l'únic que necessito ara és assessorament, algú que em doni un cop de mà", afirma.